

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مهارت های روانی- اجتماعی بر رضایت شغلی و وفاداری سازمانی در کارمندان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نیوشا ناظم - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران

نگار ملک پور - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران

مینا برزه کار - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثربخشی آموزش مهارت های روانی- اجتماعی بر رضایت شغلی و وفاداری سازمانی بود. در زمینه رضایت شغلی از پرسشنامه رضایت شغلی اسمیت، کندال و هیولین 1969 استفاده شد این پرسشنامه در پژوهش های بسیاری به کارگرفته شده است. پایایی این پرسش نامه در پژوهش شکر کن (1383) در شاخص های مختلف بین 0/72 تا 0/91 برآورد شده است. همچنین ضریب آلفای کرونباخ 0/89 محاسبه شده است و وفاداری سازمانی با پرسشنامه وفاداری سازمانی آلن ومیر (1990) مورد سنجش قرار گرفت این پرسشنامه دارای 24 سوال و سه مولفه به نام های تعهد عاطفی (سوالات 1 تا 8)، تعهد مستمر (6 تا 19) و تعهد هنجاری (17 تا 24) می باشد. این پرسشنامه در قالب یک طیف لیکرت پنج درجه ای (از کاملاً مخالف = 1 تا کاملاً موافق = 5) طراحی شده است. آزمودنیها شامل 2 گروه 8 نفره از کارمندان اصفهان بود. بدین ترتیب در آزمونفرضیه اول پژوهش چنین نتیجه گیری شد که آموزش مهارت های روانی- اجتماعی بر رضایت شغلی موثر است. همچنین در آزمونفرضیه دوم پژوهش چنین نتیجه گیری شد که آموزش مهارت های روانی- اجتماعی بر وفاداری سازمانی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

مهارت های روانی- اجتماعی، رضایت شغلی، وفاداری سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/897634>

